

Lomareissu Virossa

Kesän lomaa suunniteltiin innolla pitkän ja kylmän talven aikana. Teimme pari suunnittelumatkaa Tallinnaan tunnelman saavuttamiseksi. Sir Georgea ja Kiefraa oli varusteltu jo kesän mittaan kuukauden koitosta varten. Ransukin meni leirille kuukaudeksi.

Heti perjantaina töistä päästyämme porhalsimme Tallinnaan. Tallinnan meripäivät sattuivat sopivasti. Menimme katsastamaan uusiman satama Noblessnerin, missä keikuttiin pari päivää suuria laivoja ihmetellen. Keikkumista se todellakin oli, sillä matkustajalaivat ajoivat nurkan takaa jatkuvasti tehden suuria aaltoja. Tutustuimme meripäivillä maailman suurimpaan purjeveneeseen ja erilaisiin sota-aluksiin.

Sunnuntaina kun Voitto ja Ako olivat saaneet kiillotettua veneet tulevaa matkaa varten, lähdimme kohti Dirhamia. Kekseliäitä poikia kun kummatkin ovat, keksivät he kiinnittää veneet toisiinsa. Ajettiin siinä sitten vain ulommaisilla moottoreilla usean tunnin ajan. Vierailimme toistemme luona ajon aikana virvokkeita nauttien ja seurustellen.

Tuuli yltyi sen verran, että irrotimme veneet toisistaan.

Illalla saavuimme Dirhamiin, jossa tuttu satamaisäntä toivotti tervetulleeksi ja laittoi saunan lämpiämään. Siinä sitten saunottiin kuumassa tuliterässä saunassa ja nautittiin olosta.

Seuraavana päivänä tutustuimme Dirhamin nähtävyyksiin ja nautimme talon antimista.

Purjeveneiden odotellessa pienempiä tuulia suuntasimme keulamme kohti Haapsalua. Siellä pyöräilimme pari päivää ristiinrastiin tutustuen kaupunkiin ja sen nähtävyyksiin.

Aamulla suuntasimme kohti Kuivastua. Pian Haapsalusta lähdettyä tuli vastaan tuttu vene mistä morjesti Veeku ja Anne Laakso.

Kuivastussa oli suojainen ja siisti satama sekä mukava satama isäntä joka neuvoi meille hyvän ruokapaikan muutaman kilometrin päässä satamasta.

Pyöräilimme Pädasten kartanoon päivälliselle, sinne oli matkaa noin 8 km suuntaansa. Meinas takapuoli olla kovilla.

Aamulla taas startattiin, suuntana Pärnu. Alkumatkasta oli kohtuullista sumua, joten Voitto ajoi tutkan avulla ja me köröteltiin perässä. Sumu hälveni ja keli näytti hetken hyvältä kunnes Riian lahdella nousi kova tuuli kaakosta, tehden ison aallokon heiluttaen veneitä rajusti. Pärnussa kierreltiin nähtävyyksiä viikon verran. Riitan kanssa soppailtiin kovasti Voiton ja Akon huoltaessa veneitä. Löysimme myös suomalaisen karaoke paikan missä kävimme avaamassa äänijänteitä. Välillä pojat olivat käyneet rikaamassa uusille purjehtijoille veneen - siis laittoivat maston ensipurjehdusta varten.

Laiturissa tutustuttiin Kotkalaiseen purjehtijaporukkaan. He olivat mukana muutamalla legillä kanssamme. Taitaa olla aika harvinaista, kaksi samannäköistä

venettä laiturissa vierekkäin. Ainakin vaikutti siltä, koska jouduimme jatkuvasti olemaan paparazzien kynsissä. Kun emme olleet paikalla, olivat he kuvauttaneet itseään ja perheitään veneidemme uimatasoilla.

Pärnustä suuntasimme Kihnuun. Sieltä löysimme rokkibaarin mistä sai kylmää olutta ja pikku suolaista. Pyörä retkellä tutustuimme paikalliseen lentokenttään ja runsaisiin kauppoihin (kaksi kauppa).

Aamulla suunnattiin Kuressaareen. Matkalla kiikaroimme hylkeitä ja pyöriäisiä. Kuresaarta lähestyessä huomasimme, että olimme tehneet navigaattori retin väärään satamaan, mutta voitolla välähti ja hän sai tehtyä uuden reitin vastaan tulevan purjeveneen reitistä AIS:n avulla. Kuresaari on kaunis kaupunki. Nautimme kesän lämmöstä sekä herkullisesta ruoasta. Välillä sulattelimme vatsojamme fillaroiden pitkiäkin matkoja. Kävimme mm. Saaren veneverstaalla.

Lähdimme paluumatkalle kohti Kuivastua. Heti alkumatkasta vene raapas ruopatussa kanavassa pohjaa. Äkkiä kävin vilkaisemassa vuotaako ja paljonko vuotaa, en huomannut vuotoa. Kapteeni määräsi minut ruoriin ja meni itse penkomaan ”peräkonttia”. Sieltähän löytyi vuoto. Eipä siinä paljon auttanut muu kuin että Ako moppas ja minä ajoin Kuivastuun. Oli kyllä jännittävin legi ikinä.

Kuivastussa Ako kävi katsomassa sukeltamalla pohjaa, jotakin muutakin siellä oli tuntunut kuin reikä. Pelkäsimme, että joudumme nukkumaan ”vesisängyssä” seuraavan yön. Niin ei kumminkaan käynyt, killuimme vielä aamullakin pinnalla. Emme saaneet apua veneen nostoon, joten jatkoimme matkaa seuraavana päivänä Haapsaluun.

Haapsalussa saimme satamakapteenin ystävällisellä avustuksella paikalle autonosturi, joka kyllä heti todettiin liian heppoiseksi. Sillä kuitenkin saatiin hieman nostettua veneen pohjaa perästä.

Ako ja Voitto menivä soutuveneellä veneen perän alle, paikkasivat reiän sikaflexillä sekä poistivat vioittuneen potkurin. Sieltä nilkutimme yhdellä koneella Norviikkiin. Matka kesti kovassa sivutuulella 11 tuntia. Kylläpä oli mukava tulla perille. Mikäpä siinä oli sitten ollessa, saunan lämmitessä ja kylmiä juomia nauttiessa.

Norvikissa ollessamme kelit suosivat, joten lämpöä piisasi. Sunnuntaipäivän ratoksi ”pojat” keksivät, että voisimme käväistä Bengtskärissä. Sanoivat ettei sinne oli kuin 5 mpk. Olihan se matka hieman pidempi. Eteenkin palatessa matka kerhon pienellä yhteysveneellä tuntui pitkältä. Epäilin bensa riittävyttä sekä laatua. Perille päästiin märkinä ja nälkäisinä.

Norvikistä palailimme Tammisaaren hakemaan Ransua.

Sieltä päätimme mennä vielä Jussaröön nauttimaan kauniista kesäsäästä sekä saaristolaisleivästä lohisopalla. Näitä kahta viimeksi mainittua emme saaneet, joten hurautimme kotisatamaan Villahteen saunomaan ja tapaamaan muita laivureita kuukauden paussin jälkeen.

Reissu oli tosi mukava muutamista vastustuksista riippumatta. Kommelluksista huolimatta uusia reissuja tulee seuraavinakin kesinä.

Kiefra ja Sir George II